

SFS 1999:268

Utkom från trycket
den 1 juni 1999

Lag om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet;

utfärdad den 12 maj 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller betalning som en fysisk eller juridisk person (beställare) gör från Sverige till en fysisk eller juridisk person (betalningsmottagare) i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller från en beställare i en sådan stat till en betalningsmottagare i Sverige. Betalningen skall därvid utföras av en bank eller annat företag, som utför betalningsöverföringar till utlandet, genom att beloppet överförs till en bank eller annat motsvarande företag som betalningsmottagaren anlitar.

Lagen är endast tillämplig på betalningar som görs i euro eller någon annan av EES-staternas valutor till ett högsta belopp motsvarande 50 000 euro.

Lagen gäller inte betalningsöverföringar som görs på uppdrag av banker eller andra företag som avses i första stycket.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

förmedlande bank: en bank som medverkar i en betalningsöverföring utan att ha anlitats av beställaren eller betalningsmottagaren,

acceptdag: den dag då beställaren har erlagt det belopp och lämnat de uppgifter som banken kräver för att kunna verkställa betalningsöverföringen,

bankdag: dag då banken har öppet.

Vad som sägs i denna lag om bank gäller även sådana andra företag som avses i 1 § första stycket.

¹ Prop. 1998/99:53, bet. 1998/99:FiU19, rskr. 1998/99:194.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar (EGT L 43, 14.2.1997, s. 25 och EGT L 25, 31.1.1998, s. 107, Celex 397L0005).

Informationsskyldighet

3 § Banker som verkställer betalningsöverföringar skall informera kunderna om villkoren för en betalningsöverföring. Informationen skall lämnas skriftligen eller i elektronisk form. Den skall innehålla

1. den tid det tar att överföra ett belopp till den bank som betalningsmottagaren anlitar, med angivande av hur tiden beräknas, och den tid det tar från det att betalningsmottagarens bank har tagit emot ett belopp till dess att det betalningsmottagarens konto krediteras,

2. hur kundens kostnader för överföringen skall beräknas,

3. den dag banken debiterar beställarens konto respektive krediterar betalningsmottagarens konto,

4. hur de växlingskurser som används beräknas,

5. lagens tillämpningsområde och bankens ersättningsskyldighet enligt 14 § när en betalningsöverföring inte verkställs och

6. möjligheterna att få klagomål och begäran om ersättning prövade när ett uppdrag utförs felaktigt och hur kunden i så fall skall gå till väga.

4 § En bank som har verkställt en betalningsöverföring eller tagit emot ett överfört belopp skall lämna beställaren respektive betalningsmottagaren tydlig information om överföringen. Informationen skall lämnas skriftligen eller i elektronisk form. Den skall innehålla

1. uppgifter som gör det möjligt för beställaren och betalningsmottagaren att identifiera betalningen,

2. det belopp som betalningsöverföringen avsåg,

3. samtliga kostnader för beställaren respektive betalningsmottagaren och

4. den dag banken debiterat beställarens konto respektive krediterat betalningsmottagarens konto.

Om beställaren har angett att kostnaderna helt eller delvis skall bäras av betalningsmottagaren, skall den bank som betalningsmottagaren anlitar informera honom om detta. Om valuta har växlats, skall den bank som har utfört växlingen informera sin kund om den kurs som har använts.

Information behöver inte lämnas enligt denna paragraf om beställaren eller betalningsmottagaren förklarar att han avstår från den.

5 § I fråga om underlåtelse att lämna information enligt 3 och 4 §§ eller som annars är av särskild betydelse från konsumentsynpunkt finns bestämmelser i marknadsföringslagen (1995:450).

Överenskommelse om tid och kostnader för en betalningsöverföring

6 § När en bank åtar sig att verkställa en betalningsöverföring, skall banken på beställarens begäran lämna bindande utfästelse i fråga om tiden och kostnaderna för överföringen. Motsvarande gäller för en bank som på betalningsmottagarens begäran åtar sig att ta emot det belopp som en betalningsöverföring avser.

7 § Det belopp som en betalningsöverföring avser skall överföras till den bank som betalningsmottagaren anlitar senast före utgången av femte bankdagen från acceptdagen, om inte beställaren och den anlitade banken uttryckligen har kommit överens om någon annan tid.

Den bank som beställaren anlitar är inte bunden av den angivna tidsfristen eller överenskommen tidsfrist om den vidtar åtgärder med stöd av lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt.

8 § Om det belopp som en betalningsöverföring avser inte har överförts till den bank som betalningsmottagaren anlitar inom den tid som avses i 6 § eller 7 § första stycket, har beställaren rätt till ersättning av den bank som han har anlitat. Ersättningen utgörs av ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den dag då beloppet senast skulle ha överförts till den dag då överföringen skedde.

Om det beror på en förmedlande bank att beloppet inte har överförts till betalningsmottagarens bank inom den tid som avses i första stycket, skall den förmedlande banken betala ersättning till beställarens bank beräknad på det sätt som anges i första stycket.

Första och andra styckena gäller inte, om banken visar att dröjsmålet beror på beställaren.

9 § Den bank som betalningsmottagaren anlitar skall göra det belopp som betalningsmottagaren skall erhålla tillgängligt för honom före utgången av bankdagen efter den då beloppet överfördes till banken, om inte betalningsmottagaren och banken har kommit överens om någon annan tid.

Den bank som betalningsmottagaren anlitar är inte bunden av den angivna tidsfristen eller överenskommen tidsfrist om den vidtar åtgärder med stöd av lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt.

10 § Om den bank som betalningsmottagaren anlitar inte har gjort det belopp som han skall erhålla tillgängligt för honom inom den tid som avses i 6 § eller 9 § första stycket, är betalningsmottagaren berättigad till ersättning av banken. Ersättningen utgörs av ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den dag då beloppet senast skulle ha varit tillgängligt för betalningsmottagaren till den dag då det blev tillgängligt.

Första stycket gäller inte, om banken visar att dröjsmålet beror på betalningsmottagaren.

Förbud mot avdrag för kostnader

11 § En bank som medverkar vid en betalningsöverföring får inte göra avdrag för kostnader från det belopp som skall överföras, om inte beställaren har angett att kostnaderna helt eller delvis skall bäras av betalningsmottagaren.

Den rätt till ersättning som den av betalningsmottagaren anlitade banken kan ha för förvaltning av hans konto i banken får inte dras av från det överförda beloppet i samband med redovisningen av detta.

12 § Om den bank som beställaren anlitar eller en förmedlande bank har gjort avdrag för kostnader i strid med 11 §, skall beställarens bank på hans begäran betala det avdragna beloppet till betalningsmottagaren eller, om beställaren begär det, till honom.

Om en förmedlande bank har gjort avdrag för kostnader i strid med 11 § är banken skyldig att betala det avdragna beloppet till beställarens bank eller, om denna begär det, till betalningsmottagaren.

13 § Har den bank som betalningsmottagaren anlitar gjort avdrag för kostnader i strid med 11 §, är banken skyldig att betala det avdragna beloppet till betalningsmottagaren.

Ersättningsskyldighet när en betalningsöverföring inte har genomförts

14 § Om det belopp som en betalningsöverföring avser inte har överförts till den bank som betalningsmottagaren anlitar, skall den bank beställaren anlitar till honom

1. betala tillbaka beloppet, dock högst motsvarande 12 500 euro,
2. betala ränta på beloppet, dock på högst motsvarande 12 500 euro, enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den dag då beställaren gav banken uppdraget att utföra betalningsöverföringen till den dag då återbetalning sker, och
3. ersätta de kostnader som beställaren har haft för betalningsöverföringen.

Ersättning som anges i första stycket 1–3 skall betalas till beställaren inom fjorton bankdagar från det att han framställde begäran om ersättning, om inte det belopp som betalningsöverföringen avser dessförinnan har överförts till betalningsmottagarens bank.

Begäran enligt andra stycket får inte framställas före utgången av den tid som avses i 6 § eller 7 § första stycket.

15 § Bestämmelserna i 14 § tillämpas även på en förmedlande bank, som har mottagit det belopp som en betalningsöverföring avser. Ersättningen skall dock betalas till den bank som uppdrog åt den förmedlande banken att medverka. Om anledningen till att betalningsöverföringen inte har genomförts är att den uppdragsgivande banken har lämnat felaktiga eller bristfälliga instruktioner, gäller i stället att den förmedlande banken skall vidta de åtgärder som skäligen kan krävas för att det belopp som betalningsöverföringen avser skall betalas tillbaka.

16 § Om anledningen till att det belopp som en betalningsöverföring avser inte har överförts till den bank som betalningsmottagaren anlitar är att beställaren har lämnat sin bank felaktiga eller bristfälliga instruktioner eller att en förmedlande bank, som beställaren själv har valt, inte har utfört sitt uppdrag, gäller inte 14 och 15 §§. I stället skall beställarens bank och övriga berörda banker vidta de åtgärder som skäligen kan krävas för att det belopp som betalningsöverföringen avser skall betalas tillbaka.

Om beloppet betalas tillbaka till beställarens bank, skall denna betala beloppet till beställaren. De berörda bankerna är berättigade att göra avdrag för de kostnader som återbetalningen har medfört.

17 § Om anledningen till att det belopp som en betalningsöverföring avser inte har överförts till den bank som betalningsmottagaren anlitar är att en förmedlande bank, som har fått sitt uppdrag av betalningsmottagarens bank, inte har utfört uppdraget, gäller inte 14 och 15 §§. I stället är betalningsmottagarens bank skyldig att till betalningsmottagaren betala det belopp som betalningsöverföringen avser, dock högst motsvarande 12 500 euro.

Avslutande bestämmelser

18 § Bestämmelserna i 8, 10 och 12–17 §§ inverkar inte på de rättigheter som beställare, betalningsmottagare eller banker, som har medverkat vid en betalningsöverföring, kan ha enligt annan lag eller enligt avtal.

Avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelsen i 14 § är till nackdel för beställaren är utan verkan mot denne.

19 § Att en bank inte fullgör en förpliktelse som banken har enligt denna lag skall inte medföra någon påföljd som anges i lagen, om banken visar att detta beror på ett hinder utanför bankens kontroll som den inte skäligen kunde förväntas ha räknat med när avtalet ingicks och vars följder den inte heller skäligen kunde ha undvikit eller övervunnit.

Denna lag träder i kraft den 14 augusti 1999.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

LARS-ERIK LÖVDÉN
(Finansdepartementet)

